

Bécsi Posta

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTEŚÍTŐJE
Új sorozat, I. évfolyam, 2. szám Bécs, 2006 június

Egyed Emese

Képek és történetek, irányított hangzásvilág, barátság, betű, kérdések, kérdések...

(A fiatalság nem óv meg a tunyaságtól és nem menti fel a közömbösöket. A fiatalság nem olyan, amilyenek a rosszkedvűek akarják, együtt érző és kíméletlen, ismeretlen és megértésre vágyik. Tanul, ha értelmét látja. Nem felejt, nem engedelmeskedik. Nem úgy forgatja a villát, a tollat, a szót, ahogy bárki előírja, hanem a játékhoz és az igazsághoz való elemi jog közötti folyamatos mozgásban. Nem ismer tabutémát, és nem tekinti szentségnek a nyelvet. Sokszor provokál azzal, amit mond és gyakran azzal is, ahogyan mondja. Ideig-óráig magára haragít néhány olvasót, hosszú távon azonban sokat megnyer éppenséggel a játék következetessége miatt: a szókimondásba, a jókedvű nyelvi bravúrokba feledkezés miatt... A reménykedők szent makacssága miatt, tennem hozzá, ha mernék itt, most használni érzelmes szavakat.)

A mai magyar irodalom fiatal jelesei látogattak Bécsbe. Véletlen, hogy Erdélyben élnek. Vagy talán nem is az: Hiszen e nemzedék mára legismertebb erdélyi írója, Orbán János Dénes nem volt az egyetlen, aki Magyarországról, sőt Herder-ösztöndíjasként Bécsből is visszakivándorolt a kolozsvári mindennapok otthonosabb közegébe (leginkább a Jókai és a Virág utca által közrezárt Pontparnasse-ra: László Noémi is visszatért Kolozsvárra doktori tanulmányai befejeztével. Király Zoltán ugyan nem veszi le gazdaszemét egy sóváradai családi portáról, de többnyire mégiscsak Kolozsváron él, ír, szervez, vitázik...

Kolozsvárról van szó egyetemeivel-iskoláival, szerkesztő- és könyvkiadó hivatalaival, kávéházaival, irodalmi köreivel (sőt az itt szerkesztett, bár Aradon megjelenő *Irodalmi Jelennel*, az Erdélyi Magyar Írók Ligája lapjával), Csíkszeredáról, ahol a színvonalas *Székelyföldet* szerkesztik: városok. Bizonyára egyikük sem több: csak az olvasás, a barátkozás, a találkozások kerete: nem végcél, nem kizárólagosság.

László Noémi üdvözetül küldött Róma-verse (lásd 4. oldal - szerk. megj.) a műveltségnek a transzcendentális élménnyel való összekapcsolódását jelzi – egyetlen emlékezetes „úti” reflexióban. Halk és színes szövegtérben vagyunk, ha László Noémit hallgatjuk (olvassuk), történetek rejlenek míves versparányaiban, akár a régi kámeák jelzesszerű véseteiben. Játszi és fegyelmezett költészet ez. Látványt és – nem szégyen kimondani – hangulatot teremt levegős strófáiban. Valamiféle sorsmértan közegében, ellenséges mechanikában mint valami labirintusban járja mindig saját útjait ez a verselő ember. A társadalmilag kijelölt pályákat rendületlenül elutasítja: befoghatatlan a hivatalnok- vagy fogyasztó-létbe, nem tűri a besorolás, a szabadságkorlátozás semmilyen fajtáját, nem vonzza a társadalmilag felkínált módszer, az előre gyártott felemelkedés-technikák valamelyike. Elutasítja a természettudományosan bizonyítható létmódot, ha személyiségét érzi sértve általa: nem eladja: le hagyja árnyékát is: beleavatkozik a teremtésbe. Legalább a szándék, a nyelvi rendteremtés erejéig.

A tartalomból:

ELŐREJELZÉS:

**Találkozás a hévizi
Csokonai Vitéz
Mihály Irodalmi és
Művészeti társaság
tagjaival**

2006.09.03-án 17,30
órakor (3. oldal)

LÁSZLÓ NOÉMI:
Arrivederci, Roma.
(4. oldal)

KIRÁLY ZOLTÁN:
Csatatér. (4. oldal)

GYÖRGY ATTILA
**A Tilos Kávéház leg-
szébb meséi** (5. oldal)

EMLÉKEZÜNK:
Bartis Ferenc
(6. oldal)

Ligeti György
(7. oldal)

id. ORBÁN ISTVÁN:
Évadvégi seregszemle.
(8. oldal)

Folytatás a 2. oldalon

Egyed Emese írásának folytatása az 1. oldalról

(„1973 júliusában születtem Kolozsváron. Itt szereztem 1996 nyarán magyar-angol tanári diplomát a Babes-Bolyai Tudományegyetem Bölcsészkarán. Szakfordításból és tolmácsolásból élek. Első verseskötetem 1995-ben jelent meg, *Nonó* címmel. Ezt követte még három, *Az ébredés előterében* -1996, *Esés után* – 2000, *Százegy* – 2004. 1998 és 2001 között Budapesten éltem, az Eötvös Loránd Tudomány-egyetem Modern angol irodalom doktori programjának voltam hallgatója. Ebben az időszakban nyílt alkalmam William Butler Yeats verseket, William Hazlitt esszéket, William Blake, Dorothy Wordsworth, Mary Shelley levél- és naplórészleteket magyarra fordítani. Előreláthatóan jövőre jelenik meg első gyerekvers-kötetem. A Román Írószövetség debüt díját, a Magyar Írószövetség Sziveri díját, a Tokaji Írotábor debüt díját, a Petőfi Sándor irodalmi díjat, az Irodalmi Jelen vers-díját illetve a Nizzai kavics díjat mondhatom magaménak” – László Noémi a közelieknek Nonó - életrajza mogyoróhéjban.

György Attila

László Noémi

Király Zoltán

Márkus B. János

A szó energiája, a szófukarság és az erőteljes versmondattal jellemzi **Király Zoltán** költészetét. (Király Zoltán 1977 május 3-án született Kolozsváron).

„Időnként költő voltam egy furcsa városban” – olvasom legújabb könyvében. A költőietlen világot és a lét poétikus oldalait szembesíti fáradhatatlanul. Úgy teremt versportrét, hogy szavakba sűrít hosszabb-rövidebb tartamokat, utal a csoport történetének fordulataira vagy egy-egy emberi viszony terheire. (Gyakran ezekből az olvasó ki is marad: de hát a világ maga sem érthető minden vonatkozásában, miért lenne a költészet kivétel?) Született rebellis és kortársaira kevésbé jellemzően vívódik az illanó poézis, a világunkból már-már szökni készülő kifejező nyelv életéért, közelségéért. Jelenleg az Erdélyi Magyar írók Ligájának ügyvezető elnöke Szerkesztői tapasztalatából is következik, hogy (új) szerzők, fiatal olvasók tényleges vitafórumává tette az általa vezetett kolozsvári Bretter György Irodalmi Kört. Kötetei *Szombat*, *szobámban képzelődöm 2000*, *Avantgárd keserves 2002*, *Lejárhatás 2004* a fantázia és a megélt szó felszabadító útját jelzik. Ajándékverse (lásd 4. oldal - szerk. megj.) a tanítvány érzékenységevel foglalja össze Király László és nemzedéktársai lélektörténetét.

György Attila 1997 óta a *Székelyföld* szerkesztője. Lételeme a megélt és továbbfejlesztett mítosz. Folyamatosan ráirányítja a figyelmet a helyre, ahol élnie adatott, a csoportra, amelynek gyakran keresi ősi örökségét. Meseien széles ívű történetmondása, veretes prózaszólamai a nyelv gazdag tartalékait jelzi.

Folytatás a 3. oldalon

Határozott kiállása, eleven véleménye, éles publicisztikája el is tereli a figyelmet prózanyelve árnyaltságáról, klasszikus lendületéről, imponáló hangzásairól. György Attila (regényszereplője) szerint „etruszkok vagyunk, kelták, párthusok, szászok, vandálok, türkök, szlávok, besenyők. Jelen esetben magyarok. És még akkor is székelyek, csángók, palócok, mert magyarnak lenni sem olyan egyszerű...(..) Székely-magyar vagyok, szabad és gondolkodó ember, és eszerint kell nekem is cselekednem. Akkor is, ha félek, akkor is, ha sasok marcangolják szívemet. Nem tehetek másként. (...) Az egyetlen út a visszatérés. Mi, onogondurok, Duló nembéliek és a maradék eszegelek érezzük ezt s a többiek nemzetség is tudja.... így vagyok kénytelen bátornak lenni, holott szívemet karmába szorítja a félelem. Mert félek, bevallom. Nem a haláltól félek, hanem a fájdalomtól, a fogságtól, a kínzásoktól és legfőképpen a megaláztatástól.” (*Harminchárom* .Történelmi regény. Budapest, Magyar Könyvklub). Leginkább markáns prózaírása rokonítja e társasággal.

Faludy György, Szócs Géza szellemi közelségéből Karácsonyi Zsolt költői és szerkesztői, Páll Zita, Fried István professzori, kritikusi, atyai pillantása alól, Bréda Ferenc, Sántha Attila, Fekete Vince, Lövétei László irodalmi asztaltársaságából érkezett szerzők voltak a bécsi Bornemisza Péter társaság vendégei. Jelenidő, mondom még egyszer, valóságos szerzők, eredeti teljesítmények...

Előrejelzés

a Bornemisza Péter Társaság következő, 2006 szeptemberi rendezvényére:

Kötetlen találkozás a hévizi Csokonai Vitéz Mihály Irodalmi és Művészeti társaság tagjaival

vasárnap, szeptember 3-án, 17:30 órakor

Csutak Magda: „Azonos –Önálló” című kiállítása a Kiscelli Múzeumban.

Csutak Magda tevékenysége a tudomány és a művészet kapcsolódási pontjainak kutatására épül. Főként a természettudósokkal folytatott dialógus során egy olyan közös, a művész érdeklődésén és a tudós tapasztalatain alapuló nyelvezet kialakítására törekszik, amelynek segítségével a tudomány által vizsgált és a művészi érdeklődésre is számot tartó jelenségek, tételek megjeleníthetők.

(Sasvári Edit, a kiállítás kurátora)

Június 24-án, a nyári napforduló alkalmából rendezik meg Budapesten a Múzeumok éjszakáját. Ez alkalmából a Kiscelli Múzeumban, a kiállítással karöltve kerül sor a „Szentivánéji csillagok” rendezvényre, ahol csillagászok jelenlétében lehetőség nyílik az éjszakai égbolt távcsöves megfigyelésére.

György Attila

A Tilos Kávéház legszebb meséi

Tarquinius úr

A Tilos Kávéház tulajdonosa – beavatottak számára: egyik tulajdonosa! – Tarquinius úr volt, zord és rafinált úriember, az a fajta, akiről a régi görögök azt mondták, vegyítetlen issza a bort, és megveti a férfiak szerelmét. Bizony, ez mind igaz volt, és még sok más is – Tarquinius úr, szakálla fedezékében, félnapokat álldogált a Tilosban, szemével hizlalta a jószágot, időnként megnevelte a vendégeket, és máskor a vendégek nevelték meg őt. Tarquinius úr, aki olyan ősi etruszk vérből származott, amelyet magyar lovas íjászokkal kereszteztek, értelemszerűen különösen székelynek tartotta magát; családfája pedig olyan előkelő homályba veszett, amelynek pusztá bizonyítási vágya nevetségességbe torkollt volna. A származás rejtélyének némi különös zamatot adott, hogy Tarquinius úr bizonyíthatóan gyimesi csángó volt, és némely vélemények szerint Ábrahám távoli és balkezi leszármazottja – bár ez utóbbi vélekedést csupán harcos antiszemitizmusa támasztotta alá. Tarquinius úr azonban első- és utolsó sorban etruszk volt, aki mindennél jobban szerette a jó kedélyt és a készpénzt, barátai voltak az erős emberek, és barátnéi a szép asszonyok. Festőkkel barátkozott, így korán és mély forrásból merítve

megismerte, milyen az igazi élet, amely gyakran fárasztotta, de soha teljesen ki nem merítette. Tarquinius úrban Dr. Jekyll és Mr. Hyde személyisége egyesült: nevezett úr kettős életvitellel birkózott meg a mindennapokkal: délelőtt szerkesztő volt, író és publicista, délutánoként kocsmáros és kávéház-tulajdonos. Délelőttöként csupa türelem, báj, kellem, szellem és jellem, délutánoként türelmetlenség, szabadoosság és némi erőszak jellemezte. De jó volt ez így neki. Errefele megszokottnak mondható, hogy semmi nem történik véletlenül, így aligha csodálatos, hogy e senkiföldjénfekvő kávéház tulajdonosa maga is senkiföldi volt, olyan helyen élt, amelyet megvetett és gyűlölt, és olyan hazát vallott magáénak, amely soha nem létezett. Havonta egyszer felkereste ezt az imaginárius hazát, Budapestet és Pozsonyt járta, jánoshegyi bort ivott és borovicskát, aztán visszatért a kávéház körül elterülő vidékre, lovagolni ment, nőket vadászott, és szép lassan visszatért a Tilos mindennapjaiba, hogy ő is az lehessen, ami: szimbolikus figura egy kávéháznak álcázott vidám panoptikumban.

Emlékezünk

Emlékezünk

Emlékezünk

Bartis Ferenc (1936-2006)

Hetvenéves korában eltávozott Bartis Ferenc költő, író, publicista, az erdélyi magyar irodalom sokat szenvedett alakja. A Gyergyószárhegyen született Bartist aggódó magyarság-szeretete miatt többször is letartóztatták a kommunista diktatúra éveiben Romániában, először még gyerekkorában, tizenhárom évesen. Legszebb ifjúságát, összesen tíz évet, nehéz börtönökben töltötte. Szabadulása után kényszerlakhely, kényszermunka várt rá, mígnem 1984-ben, a román állampolgárságától megfosztottan, Magyarországra menekült. "Nemcsak arról van szó, hogy Romániában ötször tartóztattak le és az ifjúságomat börtönökben kínszenvedtem át, hanem valami más egyébről: kiszabadulásom után tapasztalnom kellett, hogy a cellából egy országnyi szabadtéri börtönbe léptem" - vallja Bartis egy 2005-ös interjúban.

Negyven kötete jelent meg, több mint harminc hazai és külföldi kitüntetésben részesült, megkapta a Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikeresztjét.

És mégis élünk! című költeményét Bartis 1956. november 1-én, Halottak Napján, a kolozsvári Házsongárdi temetőben Dsida Jenő sírjánál szavalta el, s emiatt hét év börtönre ítélte egy román katonai törvényszék.

Bartis Ferenc:

És mégis élünk!

Széttépve és összetörten
Győzelmektől meggyötörten
Már magzatként bajba öltén
Vándor bölcsőtemetőikben -
És mégis élünk

Dobra vernek minden vágyat
Árverezés a vasárnap
Nászunkra is gyász hír támad
Üresek a gyermekágyak -
És mégis élünk

Elvadult a dülők lelke
Kórót terem tarló mezsgye
Pusztul a föld egyre-egyre
Hull a szikla tenyerünkbe -
És mégis élünk

Fogaskerék futószalag
Egyik elmegy másik marad
Bölcsőnk, sírunk porrá szakad
Zokognak a kövek szavak -
És mégis élünk

Hogyha sírunk: kiröhögnek,
Hogyha kérünk: fel is kötnek,
Hogyha küzdünk: odalöknek
Történelmi kárörömmek -
És mégis élünk

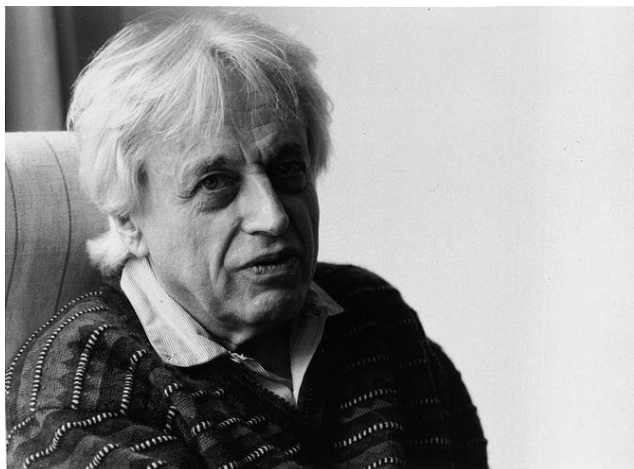
Magyar, szavad világ értse:
Anyanyelvünk létünk vére;
Anyánk szíve tetemére
Átok zúdult: vége, vége... -
És mégis élünk!

Emlékezzünk

Emlékezzünk

Emlékezzünk

Ligeti György (1923-2006)

Ligeti György az erdélyi Dicsőszentmártonban született 1923-ban. A második világháború alatt apját, fivérét német koncentrációs táborokban elvesztette, maga pedig munkaszolgálatosként vészelte át a viláégést. A háború évei után Magyarországra került, ahonnan 1956-ban Ausztriába menekült. Itt alkotta meg életművét, amely nemcsak eredetiségével, hanem sokszínűségével és rendkívüli változatosságával ejtette ámulatba a zenekritikusokat és -kedvelőket egyaránt. Számos szakíró úgy véli, Ligeti valósággal megforradalmasította a 20. század komolyzenéjét, s olyanok is akadnak, akik őt június 12-i halála előtt a legnagyobb élő komponistának tartották. Mementóként részleteket közlünk abból az interjúból, amelyet Ligeti a bécsi *Der Standard* című napilap munkatársának adott 2005-ben.

Ligeti: "A zene terrorista művészet"

[Standard] A kötelező zenei grammatika elhagyásával Ön voltaképpen meglehetősen nehéz helyzetbe hozta saját magát. Perfekt művet írni első nekifutásból, ahogyan azt Mozart tette, manapság már lehetetlennek látszik.

[Ligeti] Én állandóan újra találok fel a zeném nyelvét, de minden egyes művemhez egyúttal kellő szótárt és az új nyelvtani szabályokat is szolgáltatok, ahogyan azt Adorno valamikor mondta. A funkcionális tonalitásának köszönhetően Mozart hihetetlenül eredeti műveket tudott írni, amelyek alávetik magukat az általános érvényű zenei grammatika szabályainak. Így komponálni ma már nem lehetséges. Kivéve, ha az ember vissza akar térni a tonalitáshoz. Én azonban az ilyesmit lenézem. (...)

[Standard] Ön egykor politikai menekült volt. A zenéjében ennek ellenére nyoma sincs a politikumnak.

[Ligeti] Én ellenzem a zene általi politikai propagandát. Téves útnak tartom. Luigi Nono és Hans Werner Henze például elfogadták Castro meghívását, hogy Kubába látogassanak, ahol luxushotelekben laktak. Én sohasem tennék ilyesmit. Luxushotelből lehetetlenség objektív képet nyerni a valóságról. (...)

[Standard] A mai képzőművészethez képest a kortárs zeneművészetnek ijesztően kicsi a közönsége. Miért van ez?

[Ligeti] A válaszom erre roppant egyszerű: ha egy tárlaton nem tetszik egy festmény, az ember tovább léphet. Koncerten viszont nem illik felállni és elhagyni a termet. A zene és a színház terrorista művészetek. Egy könyvet letehetek, de a koncertteremben kényszerhelyzetben vagyok. (...)

Jancu Laura (csángó költő)

Sóhaj

Úgy félek, Uram,
Hogy elfáradsz.

Évadvégi seregszemle

Arra a kérdésre, hogy mi indítja el nála egy vers születését, **László Noémi**, a halk szavú fiatal kolozsvári költő, azt a meglepő választ adta, hogy a szavak dallama, a verssorok üteme van meg legtöbbször, messze mielőtt a konkrét szó, verssor, esetleg rím is megkerülne. Ez a Capistrangasseban június 10-én elhangzott költői műhelytitokvallomás vert hidat a Bornemisza Társaság aznapi és március 5-i rendezvénye közt; akkor - mint emlékezetes - sok szó esett Weöres Sándor és a gyermekek hangutánzó, dallamra felépített, néha csak halandzsza-szövegű verseléséről. A *Bécsi Posta* legutóbbi számában pedig azon túl Bartók Miklós a "kő-békáról", Lengyel Ferenc pedig számos vers akusztikai gyökereiről írt maradandó értékű tanulmányt.

László Noémit, Király Zoltánt, a vérbeli költőt (családjában a harmadikat) és a kritikus hangú prózaíró György Attilát Márkus Barbarossa János mutatta be a Kolozsvárott székelő **Erdélyi Magyar Írók Ligája** képviseletében. Mindhárom szerző ízelítő próbát olvasott fel munkásságából, amelyet a magukkal hozott könyvekből lehet és érdemes jobban megismerni. A Liga a valahai Erdélyi Szépművéses Céh és Helikon nyomdokaiba kíván lépni; érdemesnek ígérkezik ezt figyelemmel kíséreni.

A Liga legtöbb tagja a budapesti **Magyar Írószövetség** tagja is. Ennek színvonalas folyóirata, a *Magyar Napló* öt szerkesztője látogatott el legutóbb a Schwedenplatz-i Bécsi Magyar Otthonba **Oláh János** főszerkesztő vezetésével. A lap bemutatása után Mezey Katalin, Kovács István, Szentmártoni János és Ekler Andrea beszéltek szerkesztői munkájukról és olvastak fel írásaikból. Különös figyelmet érdemel a "Nytott műhely" című rovat, melyben a fiatal **Ekler Andrea**, Görömbei András debreceni professzor tanítványa, úgy szólván "in situ nascendi" ismerteti írói pályákat, műveket, és elemzi az alkotó lét kérdéseit. Cikkeiből válogatás jelent meg: "Létra az örökléthez" címmel, melyből követhetjük, miként fejlődik ki a hivatott esszéíró.

A *Magyar Naplóban* két szerző is emlékezik a 40 éve elhunyt **Tamási Áron**ról: Bertha Zoltán Tamási legkedvesebb alakjáról, a Jégtörő Mátyásról, Kányádi Sándor az Ábel-trilógia

megfilmesítéséről ír. A *Bécsi Posta* legközelebb emlékezik meg Tamásiról.

Gyalai István, a Bécsben élő és működő nagyváradi festőművész-tanár sokoldalúságáról a Bornemisza Társaság látogatói már a Capistrangasseban bemutatott vázlataiból is meggyőződhetnek. Mégis megleptek nagyméretű fehér-fekete, gyors kézzel és precízen odavetett absztrakt gondolatszilánkjai, melyeket a keszthelyi Festetics-kastélyban állított ki. Ennek teljes ellentétéként Bécsben színdús, derűs akvarelljeit lehetett látni Jüttner Angelika galériájában. Gyalai már grafikai munkáival, kiváltképp rézkarcaival, rézmetszeteivel is feltűnt; kíváncsian várjuk tehát, vajon mivel lep meg legközelebb.

Az irodalom és a képzőművészet mellett a zene sem hiányozhat az évadvégi seregszemléből. Még májusban ünnepelte meg a Bornemisza Társaság, az Európa Club és az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet közösen soproni barátunk, **Szokolay Sándor**, 75-ik születésnapját, a Lindengasse-i evangélikus templomban. A Kossuth-díjjal, Magyar Örökség-díjjal és Corvin lánccal kitüntetett zeneszerzővel egykori tanítványa **Radics Éva**, a gráci Zeneművészeti Egyetem tanára, beszélgetett, aki ez alkalommal mutatta be az ünnepeltről írt munkáját. Ő szervezte a rendezvény művészeti programját is, melynek keretében Kádár Sándor orgonált, Kádárné Jengits Jelena és Jan Petryka énekelt, s egy Szokolay-mű bemutatóját és Gúthy László szavalatát is hallhattuk. Mind a jubiláns, mind volt tanítványa, mind pedig a közreműködők meleg ünneplésben részesültek.

Radics Éva a *Másokért Együtt* legutóbbi számában emlékezett meg **Bartók Béla** születésének 125-ik évfordulójáról is, tömören ábrázolván e halhatatlan zeneszerző nehéz életútját, melyen a magyar zene új fejezetét írta meg Bartók tiszteletére a bécsi Magyar Nagykövetség kiállítását rendezett.

Végül egy szót magunkról: a *Másokért Együttben* **Kászoni Zoltán** figyelemre méltó cikkben ismerteti a Bécsi Posta új sorozata megindításának előzményeit, körülményeit és értelmét.

Viszontlátásra ősszel

id. Orbán István

Cantio Optima

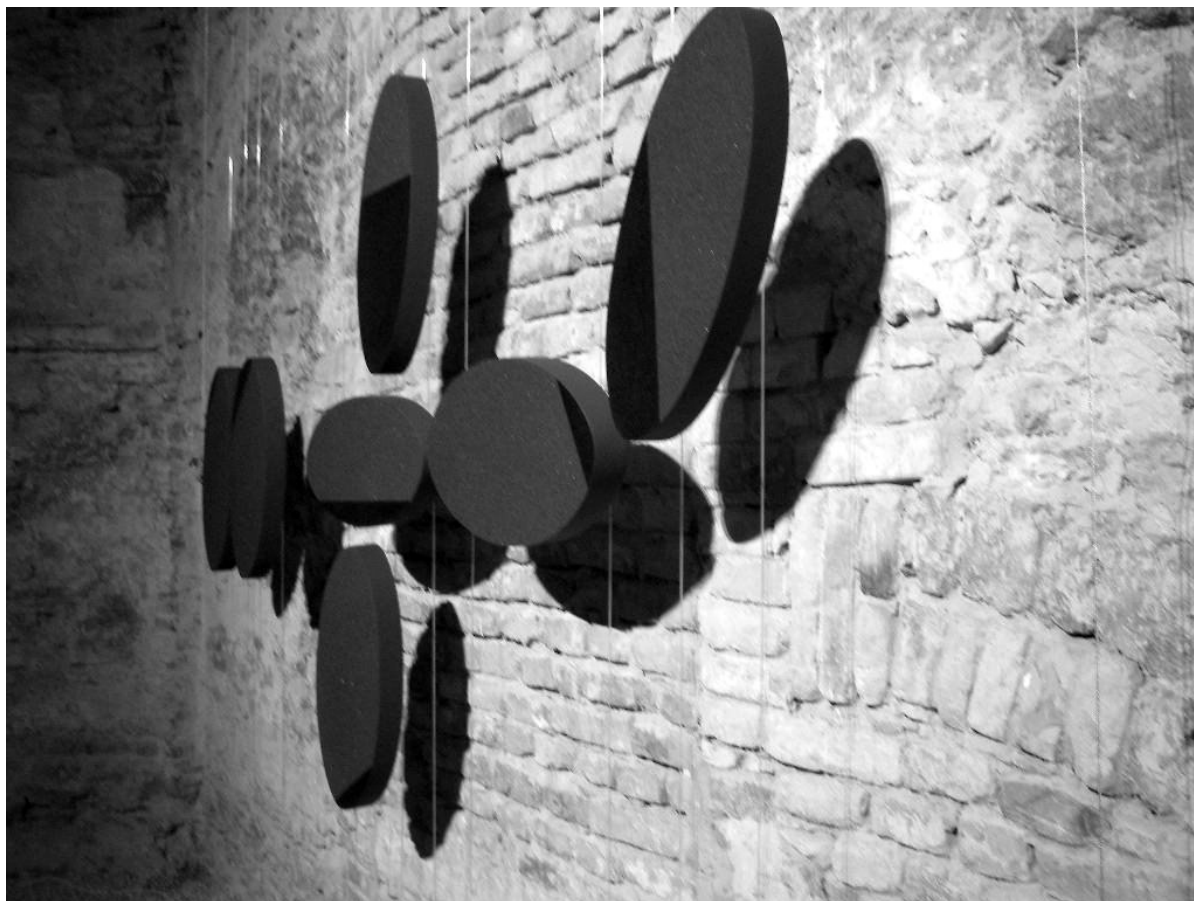
Cantio Optima

Cantio Optima

*Babits Mihály:***Erdély**

Rólad álmodtam, Erdély,
 kamasz koromban, Erdély,
 messzirül süvegeltek
 hegyek és fejedelmek.
 S ki voltál könyvem, Erdély,
 ezeregyéjem, Erdély,
 lettél ifjonti házam,
 és tanuló lakásom.
 Három nagy évig, Erdély,
 laktam földedet, Erdély,
 ettem kürtös kalácsát
 s a tordai pogácsát.
 Ismertem színed, Erdély,
 tündérszín ősöd, Erdély,
 üveg eged metelő
 csúcsaid gyémánt élet.

Most versbe szállok, Erdély,
 az első hírre, Erdély,
 hogy varázsod határát
 sorompók el nem állják.
 Öreg pilóta, Erdély,
 ül így gépébe, Erdély,
 még egyszer ifjúsága
 tájain szállni vágyva.
 Habár odáig, Erdély,
 el nem érhetek, Erdély,
 hol régi lusta sziklám
 ma is emlékezik rám.
 Oh messze, messze, Erdély,
 messze még a nap, Erdély,
 hogy teljes lesz a munka
 s az igazság se csonka.

Részlet Csutak Magda egyéni kiállításából (Kiscelli Múzeum Budapest, nyitva 2006 július 23-ig)

Figyelő

Figyelő

Figyelő

HANGVERSENY

Koncert Európáért Bécsben

A Bécsi Filharmónikusok, a híres tenor, **Placido Domingo**, vezényelésével szabadtéri hangversenyt adnak pénteken, **június 30-án**, Bécsben, a **Schönbrunni kastély** parkjában. Az rendezvényt, amelyet Dr. Heinz Fischer és Dr. Wolfgang Schüssel szövetségi elnök, illetve kancellár közösen kezdeményezett, szervezői eredetileg június másodikára tervezték, de vihar-előrejelzések és erős esőzések miatt akkor el kellett halasztaniuk. Az idei koncertet tervezői Dimitrij Schostakovichnak, Robert Schumannnak és Wolfgang Amadeus Mozartnak dedikálták, de elhangzanak majd többek közt Gioacchino Rossini-, Manuel de Falla- és Johann Strauss-művek is. Noha a rendezők honlapjukon nem említik az előadás időpontját, ha az elmaradt, június 2-i koncert időpontjából indulunk ki, a kezdés **21:00 órakor** lesz. A belépés ingyenes!

KIÁLLÍTÁSOK

„Sakkmat”

„Hatvannégy művész. Hatvannégy négyzet. Hatvannégy műalkotás. ... A négyszögű sakktabla egy igen igazságos mértani formának tűnik és egy olyan felület, amely a művészeket inspirálja ... Univerzális szimbólum, a föld, az anyag, a teremtett világ, a maradandóság, az időtlenség, a stabilitás és tartósság szimbóluma.” (Kovács Balázs Péter, művész).

A kiállítás pénteken, **június 30-án este 18:30-kor** nyílik a **Gigant - Kunst im Palais** galériában. Cím: 1010 Wien, Singerstr. 16/1/6. Megtekinthető július 15-ig, a következő telefonszámokon történő előzetes bejelentkezés alapján (01)5134876, 0664-2331211

„Kinetismus”

A kiállítás alcíme „Wien entdeckt die Avantgarde” (Bécs felfedezi az avantgárdot) egyben utalás arra, hogy 80 év után Bécs két világháború közötti legfontosabb avantgárd mozgalma ismét a figyelem középpontjába került. A bécsi kinetizmus volt az első radikálisan absztrakt jellegű művészeti irányzat Ausztriában. Hatása az osztrák modern irányzatokra napjainkban lesz egyre világosabbá.

Megtekinthető **2006 október 1-ig** a Wien Museum am Karlsplatz kiállítótermeiben.

„Artistes de la lumiere”

„A jövő legtöbb műve a fényfestő feladata lesz. Meghitt viszonyba kell kerülnie a fény tiszta ragyogásával, a fény tulajdonságokkal, az optikai eszközökkel...” hirdette rendületlen hittel Moholy Nagy László a Bauhausban. **Június 15-én** nyílt meg a Párizsi Magyar Intézetben 7 magyar fényművész (Csáji Attila, Haris László, Kuchta Klára, Mattis-Teutsch Waldemár, Mengyán András, T.Bortnyik Éva és Tubák Csaba, valamennyien a Nemzetközi Kepes Társaság tagjai) kiállítása és **2006 július 9-ig** tart nyitva.

Absender: P.b.b.
Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Lajos KÓNYA
Lindenhofweg 22/2/4

A - 8010 G r a z

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Tel.: +43/5877712. Fax: +43/5877714
E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 8
BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT581100000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW